

זהלכתא בנחמנ

מס' גיטין לד'

היכל משה ואהל שרה

הגליק מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמוען דוב זצ"ל
והנהיגו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מודינו הרב
שליט"א

~ המשך תורה ח' ח"א - "מנורת זהב" ~

יו. רבינו הק' זי"ע ועכ"א כותב שהוא מגדל רחמנותו של הבוי"ת שצמצם עצמו להוות הרוח חיים אצל הצדיקים -
רהיינו שהם יקבלו הרוח חיים מהתורה, והם ממשיכין רוח החיים
אל החסרונות, ובוה מבפרין העוונות - איך רבינו הק' מקשר זאת
לי"ג מדות של רחמים?

וזה בחי' שלש עשרה מדות של רחמים (שמות ל"ד) ה' ה' א-ל
רחום וחנון, ארך אפים "ארך אפים" - הוא בחי' הרוח.

חי. איך רבינו הק' מבאר את המילים "ורב חסד" - ואמ"ת?

והיינו "ורב חסד ואמת" - כמו שאמרנו, שמקבלין הרוח חיים
מהצדיק "רב דקדושה" שהוא "רב חסד" הפך עשו הרשע - רב
דקליפה - שהוא אדמוני, תוקף הדין, והיינו "ואמת" - כי הצדיק
מקבל הרוח חיים מהתורה שנקראת (מלאכי ג') "תורת אמת היתה
בפיהו".

יג. מה פירוש "נוצר חסד לאלפים"?

והיינו נוצר חסד לאלפים - זה בחי' אלופי עשו - רברבי עשו
שהם רב דקליפה - וזהו "נוצר חסד" - שחסד בחי' הרב דקדושה, נוצר וממתק בחי' אלופי עשו - רברבי עשו.

ב. איך רבינו הק' מבאר לפי זה המשך הפסוק "נושא עוון ופשע"?

וע"כ נושא עוון ופשע - כי ע"י הרוח החיים, שלמות החסרון, שממשיכין מהצדיק ע"י אנהח - עי"ז נתכפרין
העוונות - שזהו בחי' "ואיש חכם יכפרנה" כנ"ל, וזה "נושא עוון ופשע" כנ"ל.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועכ"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועכ"א
שליקט הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא זי"ע ועכ"א

סיפר הרה"ח המופלג ר' חיים נטע כ"ץ זצ"ל מזקני וחשובי חסידי בעלזא, כי
בהזדמנות נכנסו חסידים לחדרו של הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע וראו על שלחנו את
הספה"ק "ליקוטי מוהר"ן" והיה הדבר אצלם פלא עצום, נענה המהרי"ד ואמר להם: אל
יפלא הדבר בעיניכם, שכן רבי נחמן היה קדוש עליון...

(שמעתי מפי הגה"ח ר' משה וועבער שליט"א דומ"ץ דחסידי בעלזא ב"ב)

סיפר הרה"ח רבי בעריש דובינסקי בן האדמור רבי שרגא פייביש שלום מאלכסנדר מאנטוורפן, שפעם
אחת בא מוכר ספרים וביניהם גם ספרי ברסלב, ורב אחד הציץ בספר, והגה"ק רבי ישכר דוב שהיה אז צעיר
לימים אמר לו בבדיחותא: אספר לאבי! אח"כ לקח מהרי"ד עצמו את הספר והביט זמן רב, אמר לו הרב:
עכשיו גם תספר?...

~ מילתא דבדיחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגדול התגברות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניכול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

מה הוא הזריזות של לבן?

"וירץ לבן" - זריזות להפליא, אבל רש"י הק' מגלה לנו "למה רץ ועל מה רץ" - ויהי כראות את הנום, אמר עשיר הוא זה, ונתן עיניו בממון"

זורק את כל האמונה שלו - בשביל כסף

"ואנכי פינתי הבית", אומר רש"י הק' - מעבודת כוכבים, כל האמונה שלו מה שהוא עובד כל ימיו הכל הוא זורק - בשביל כסף. אבל צריך לברר למה הוא כעס על יעקב כשברח ממנו ורחל גנבה את התרפים - והוא צועק למה גנבת את "אלוהי" - ממש רחמנות השאירו אותו בלי "אלוהיו".

בקשתו האחרונה של הצדיק החסיד רבי שמעון שפירא זצוק"ל

סיפור נורא

שהיה שעה לפני הסתלקותו

של הצה"ח ר' שמעון שפירא זצוק"ל

כפי שפורסם בגליון (פרשת וישלח תשפ"ה) שיו"ל ע"י "היכל הוראה" בנשיאות הגאון ר' משה ברנסדורפר שליט"א

... סיפור נורא התרחש בין כותלי ההיכל ונביא זאת כאן באישור מוריני שליט"א אשר אמר שמצוה לקיים את דברי המת והנה זה לאחרונה לפני כשבועיים הלך לעולמו אמר לבני ביתו מגדולי שופרי ויקירי עיה"ק ירושלים הגה"צ ר' שמעון שפירא זצ"ל, זמן קצר מאוד קודם שהלך לעולמו אמר לבני ביתו שיקראו למוריני שליט"א שיבא לביתו, והבינו בני ביתו שרוצה לומר דברים אחדים לפני פטירתו, כשבני ביתו של המנוח באו לביתו של מוריני שליט"א והם הודיעו להם שמוריני שליט"א אינו בארץ ישראל אלא בחו"ל, אדחכי והכי פנו אל מוריני שליט"א בדרך הטלפון והיה זה בדיוק באותו רגע שעלתה נשמתו לגנוי מרומים, וגופו הקדוש עדיין היה על מטתו, בני ביתו של הרב שמעון שפירא זצ"ל היה להם קשה מאד לעכל שלא הצליחו למלא את רצונו האחרון של אביהם הצדיק והם אמרו למוריני שליט"א שאביהם המנוח שעה קצרה קודם שעלתה נשמתו רצה לומר דברים אחדים והם אינם יודעים למה היתה כוונתו ועל כן הם רוצים לקיים דברי המת ויניחו את הטלפון ליד אוזנו והיות והם אינם יודעים מה היה רצונו לומר לו על כן יאמר הוא ע"י הפלאפון באוזנו של אביהם את מה שהוא חושב שהיה רצונו לומר לו.

מוריני שליט"א התלבט מאד ובתחילה לא הבין מה היתה כוונתו של המנוח זצ"ל עד שעלה בלבו שעל אף שבחיים חיות לא היה בינו יבלחט"א לבין המנוח זצ"ל שום קשר וזלת פעם אחת ויחידה בה קרא לו המנוח זצ"ל ואמר לו אני יודע שיש מחלוקת גדולה בענין מסויים ואף החתימו אותי על כרוז בגנותו של צד אחד

אך דע לך שדעתי היא שהכל הוא מחלוקת ככל המחלוקות, על כן אני מגלה דעתי שחתימתי על הכרוז הנ"ל היא בטלה ומבוטלת ואין לה תוקף כלל, ולא חתמתי אלא מתוך כפיה ואונס.

והוסיף ואמר שבאמת הייתי צריך לכתוב מכתב להודיע ברבים את דעתי האמיתית אך היות וחששתי שאם אפרסם את דעתי האמיתית אזי תתלקח אש המחלוקת עוד יותר, לכן נמנעתי מלעשות כן אך לך אומר את דעתי האמיתית שהכל הוא מחלוקת ככל המחלוקות רח"ל וכו'

ועיני עיני יורדה נהרות דמעה על מעשה שטן שהצליח לתת את חתימתי על הכרוז הזה, ע"כ.

על כן אמר מוריני שליט"א (תיכף ומיד סמוך ונראה לפטירתו דרך הטלפון שהניחו בני ביתו סמוך לאוזן המנוח בעוד שוכב על מטתו קודם שהניחוהו על גבי הקרקע) וכדי לקיים דברי המת אמר באוזנו שיעשה הכל להוציא את דעתו בענין המחלוקת ברבים, ועתה לך לשלום ותנוח על משכבך בשלום עד יקיצו וירגנו שוכני עפר, בני המנוח זצ"ל ששמעו את דברי מוריני שליט"א נתגלה להם כעבור זמן קצר שהמנוח זצ"ל קודם פטירתו כתב אל אחד הצדדים באותה מחלוקת ומבקש ממנו מחילה והוא מוסיף על דבריו ומבקש ממנו שיתפלל עבורו וכן הוא יתפלל בשבילו ועל זה חתם שמו שמעון ישראל בן פרידא. ואחר שנודע למוריני שליט"א דבר המכתב הנ"ל אמר ברוך שכיוונתי לרצונו מה שרצה ממני לפני פטירתו.

והוא עיני מופלא שאף אותו גאון וצדיק שנהג כל ימיו בקדושה ובטהרה ולא עסק אלא בתורה ובחסידות, גם אותו הצליחו להתחמס על כרוז שדעתו היתה רחוקה מזה כמסתחי קשת וזו היתה שאיפתו קודם פטירתו לגלות דעתו ברבים כדי שיגיע למנוחתו נח ונקי מכל רבב.

והוסיף מוריני שליט"א ואמר פוק חזי כמה קשה הוא ענין המחלוקת שגם אותו גאון וצדיק בשכבו על ערש דוי לא שקט ולא היה לבו שאנן ושקט על שעירבו את שמו במחלוקת רח"ל.

מתפרסם לטובת נשמתו הטהורה של הצדיק ר' שמעון שזכה לפני הסתלקותו לפרסם האמת "אשרי חלקו".

המכתב שכתב הרה"צ ר' שמעון זי"ע ליבדלבו"א מוריני הרב שליט"א שלשה שבועות לפני הסתלקותו בס"ד ה' חשוון תשפ"ה

לכבוד הרב

ר' אליעזר שליט"א

אני מבקש סליחה מכל

השנים ותתפללו עלי

ובע"ה גם אני יתפלל

עליכם

שמעון ישראל בן פרידא
שפירא

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת חיי שרה ~ כ"ג מר-חשון תשפ"ו ~ גליון תקל"ד - שנה י"ב

שפ"ד אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

יט. "ויקם שדה עפרון", מה הכוונה "ויקם"? (כי אין
לפרש לשון קנין כמו (ויקרא כ"ה ל') "ויקם הבית.. אשר לו
חומה", שהרי בפסוק הזה לא כתוב לשון "קנין" ורק בפסוק
שלאחריו כתוב "לאברהם למקנה" ופסוק זה אינו צריך לפסוק
שלאחריו ביון שזה חלוק לשני פסוקים - עפ"י גור אריה, ועי' עוד
שי למורא).

ויקם שדה עפרון - תקומה היתה לו שיצא מיד הדיוט
ליד מלך, (כתוב שדה "עפרון" כי לכאן "עפרון" מיותר
רק בא לומר שיצא מיד הדיוט ליד מלך - עיקר שפתי
חכמים).

כ. ומה הוא פשוטו של מקרא?

ופשוטו של מקרא "ויקם השדה והמערה אשר בו
וכל העץ לאברהם למקנה וגו' (שהחזיק בשדה באופן
של קנין - שהקרקעות נקנים בכסף או בשטר או בחזקה,
ראה רמב"ם הלכות מכירה פ"א ג').

כא. "בכל באי שער עירו", למה כתוב בכל באי שער
עירו בבי"ת? (עפ"י גור אריה).

בכל באי שער עירו - בקרב כולם ובמעמד כולם
הקנהו לו (עי' שי למורא מהו שתי הלשונות).

כב. "וזה' ברך את אברהם בכל", מה הכוונה "בכל"?
בכל - בגי' "בן".

כג. ולמה כתוב זה כאן?

ומאחר שהיה לו בן היה צריך להשיאו אשה.

כד. "ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו", למה נקוד
זקן?

לפי שהוא דבוק, נקוד זקן, (עי' שי למורא שמסביר זאת
עפ"י כללי הדקדוק).

כה. "ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי", למה לא
אמר "ואלקי הארץ"?

ולא אמר "ואלקי הארץ", ולמעלה (לעיל פסוק ג') הוא
אומר "ואשביעך וגו' (בה' אלקי השמים ואלקי הארץ)",
אמר לו עכשיו הוא אלקי השמים ואלקי הארץ

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה
אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה
וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

יד. "אך אם אתה לו שמעני", מה אמר לו בזה?

אתה אומר לי לשמוע לך וליקח בחינם, אני אי אפשרי
בכך (משום שנאמר 'ושונא מתנות יחיה' - לפי כתב יד
רש"י), אך אם אתה לו שמעני - הלואי ותשמעני.

זו. "נתתי כסף השדה", מה הכוונה? (והרי עוד לא נתן,
וכאן אי אפשר לומר כמו למעלה שזה כמו שכבר נתן כי שם
כאמת היה איוהו קנין ע"י שיקבר מתו - עי' שי למורא למעלה,
אבל כסף אינו נקנה אלא במשיכה לא שייך לומר הרי הוא כמו
ש"נתתי").

נתתי - דונא"י בלע"ז, (נתתי בלשון לעז ג"כ משתמשים
בלשון עבר על פעולה שעדיין לא התקיימה אבל נחשבת
כאילו התקיימה - עפ"י אוצר לעזי רש"י) מוכן הוא אצלי,
הלואי ונתתי לך כבר.

זו. "ארץ ארבע מאות שקל ביני ובינך מה היא ואת
מתך קבר", מה אמר לו בזה?

"ביני ובינך" - בין שני אוהבים כמונו, מה היא
חשובה לכלום אלא הנח את המכר (אני מוותר לך
המכר) ואת מתך קבר.

יז. "וישקל אברהם לעפרן את הכסף" וגו', למה כתוב
עפרן בלא וא"ו?

חסר וי"ו, לפי שאמר הרבה ואפילו מעט לא עשה
שנטל ממנו שקלים גדולים שהם קנטרין (במסכת
בכורות דף נ'). כתב רש"י 'קנטרין' - מאה סלעים בכל שקל
[והשקל הוא ארבעה דינרים, נמצא שארבע מאות שקל הם
160,000 דינרים וכל דינר הוא בערך של ארבעה גרם כסף
צרוף, נמצא שארבע מאות שקל כסף הוא 640 קילוגרם כסף
צרוף - שי למורא].

יח. מהיכן לומדים זאת?

שנאמר "עבר לסוחר", שמתקבלים בכל מקום, ויש
מקום ששקליהם גדולים שהן קנטרין צנטיאר"ש בלע"ז.

לה. "וילך אל ארם נהרים", למה נקרא שמה "ארם נהרים"?

בין שתי נהרות היא יושבת.

לו. "וַיִּבְרַךְ הַגְּמָלִים", מה הכוונה?

ויברך - הרביצם, (מלשון [בראשית מ"ט י"ד] 'רובץ בין המשפטים', שהושיבם על הקרקע - והרבצת הגמלים נקראת "הברכה", כי המרביץ את גמליו יעמידם תחילה על הברכים ואח"כ ירביצו על הארץ - עפ"י יפה תואר במד"ר, ועוד).

לו. "והיה הנערה אשר אמר אליה הטי נא כרך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק" וגו', למה זה סימן שזה השידוך הנכון של יצחק?

אתה הכחת - ראויה היא לו שתהא גומלת חסדים וכדאי ליכנס בביתו של אברהם.

לח. מה הוא לשון "הוכחת"?

"ביררת", אפרוביש"ט בלע"ז (להראות בבירור - אוצר לעזי רש"י).

לט. "ובה אדע כי עשית חסד עם אדוני", מה כיון אליעזר בזה? (כי הרי כבר אמר "אותה הוכחת" וגו' וא"כ כבר יודע שה' הוכיח לו את רבקה - עפ"י משכיל לדוד).

ובה אדע - לשון תחנה - "הודע לי", (כי עם כל הסימן שעל פי מעשיה היא ראויה ליצחק, אבל עם כל זה צריך תפילה שתהא המזדמנת לו ממשפחתו והוגנת לו בשאר דברים, וע"כ התחנן אליעזר "הודע לי בה" וכו' - עפ"י משכיל לדוד).

מ. "כי עשית חסד", האם בזה לבד שיראה הסימנים כבר ידע בבירור שהיא המיועדת ליצחק?

אם תהיה ממשפחתו והוגנת לו אדע כי עשית חסד, (פירוש לא עלתה על דעתו ליתן לה המתנות בלי לשאול אותה אם היא ממשפחת אברהם אלא כך אמר אם תשקני וגם הגמלים אז אשאל אותה, אמנם אח"כ כשראה שהשקתו וגם את הגמלים נתן לה בלי לשאול כי סמך על זכותו של אברהם - עפ"י נחלת אברהם, ועי' עוד שי למורא).

מא. "וירץ העבד לקראתה", למה רץ לקראתה?

לפי שראה שעלו המים לקראתה (בדרך נס ולא הוצרכה להוריד כדה ולשאוב, גור אריה).

מב. "הגמאיני נא", מהו הלשון הזה?

לשון גמיעה - הומי"ר בלע"ז.

מג. "ותרד כדה", מהיכן הורידה?

מעל שכמה, (-מעל כטיפה, שכך היו רגילות לשאת את כדי המים).

מד. "עד אם כלו", מה הכוונה?

תרגם אונקלוס "די ספקון" - שזו היא גמר שתייתן (ולא הוצרכו עוד שאז גמרו פעולת השתיה, ר"א מזרחי ועוד).

שהרגלתיו בפי הבריות, אבל כשלקחני מבית אבי היה אלקי השמים ולא אלקי הארץ שלא היו באי עולם מכירים בו ושמו לא היה רגיל בארץ.

כו. "מבית אבי", מהיכן?

מחרן.

כז. "ומארץ מולדתי", היכן זה היה?

מאור כשדים, (ולא כמו שכתוב לעיל בפסוק ד' "כי אל ארצי ואל מולדתי תלך" והכוונה על "חרן" ולא על אור כשדים, כיון שאז היו כל משפחתו ב"חרן", אבל כשלקח השי"ת אותו מבית אביו וממולדתו אזי עוד לא היו משפחתו בחרן א"כ ע"כ הכוונה על "אור כשדים" ששם היה מולדתו - עפ"י גור אריה).

כח. "ואשר דבר לי", מה הכוונה?

ואשר דבר לי - לצרכי, כמו אשר דבר עלי, וכן כל "לי", ו"לו", ו"להם" הסמוכים אצל דיבור מפרשים בלשון "על" ותרגום שלהם "עלי", "עלוהי", "עליהון".

כט. מדוע ההכרח לפרש כך?

שאין נופל אצל "דיבור" לשון "לי" ו"לו" ו"להם", אלא "אלי" "אליהם", "אליהם", ותרגום שלהם "עמי" "עמיה" "עמהון", (ואז יהיה הפירוש "דבר עמי" דבר עמו" דבר עמהם", אבל אצל אמירה נופל לשון "לי" ו"לו" ו"להם", "אמר לי" "אמר לו" "אמר להם").

ל. "ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת" וגו', היכן נשבע לו?

בבין הבתרים.

לא. "ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבועתי זאת" וגו', ואז מה יעשה?

וְנִקִּיתָ משבועתי וגו' - וקח לו אשה מבנות ענר אשכול וממרא, (כי אברהם השביע אותו גם עליהם מזה שכתוב לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב "בקרבו", ו"בקרבו" הכוונה על ענר אשכול וממרא אשר אברהם יושב "בקרבו", ולכן אמר לו ונקית משבועתי "זאת", משמע שבועה שהשביעו על ענר אשכול וממרא אבל השבועה על שאר בנות כנען נשארת במעמדה - עפ"י גור אריה).

לב. "רק את בני לא תשב שמה", מה למדים מזה שכתוב "רק"?

"רק" - מיעוט הוא, בני אינו חוזר, (כמו שכתב רש"י בפרשת תולדות [להלן כ"ו ב'] לפי שהוא עולה תמימה ואין חוצה לארץ כדאי לו), אבל יעקב בן בני סופו לחזור.

לג. "ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדוניו", למה כתוב "מגמלי אדוניו"?

ניכרים היו משאר גמלים, שהיו יוצאין זמומין מפני הגזל שלא ירעו בשדות אחרים.

לד. "וכל טוב אדוניו בידו", מה הכוונה "כל טוב"?

(איך אפשר לקחת כל אשר לאברהם בידו).

שטר מתנה כתב ליצחק על כל אשר לו כדי שיקפצו לשלוח לו ביתם.

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

תפילה לעני לחנוכה

על בן באתי לפניך יי אלהי ואלהי אבותי, ואני פורש בפי אליך ונושא עיני למעון קדשתך, "אליה נשאתי את עיני הישבי בשמים", שתזמין ותשלח לי דבורים אמתיים בפי ובלשוני, שאוכל לרצותך ולפתותך בהם שתשיב פניך אלי, ותחנני ותצילני מבושות וחרפות ובזיונות מעתה ועד עולם, ותהיה בעזרי ותשפיע עלי אור היראה והבושה דקדשה בזכות נרות החנכה שאני מדליק בעת, הנמשכים מאור שבעת הימים, מהאור הגנוז שקדם לעולם. אכי שבשמים, רחם עלי ברחמי האב על הבן, ותמשיך עלי מדת היראה והבושה דקדשה משרשה מקדם הבראה. ממאמר השלם, שהוא בראשית - ירא-בשת, מחכמה עלאה, מעדן עלאה דסתים וגנוז, מי לא יירא בפני אורות הצחצחות האלו, מי לא יתביש בפניהם, מי לא יפחד, מי לא ירעד, כשיזכור רחוקו הגדול מהשגת אורות אלו שהם שרש אורות החנכה וכל האורות שפעולם, מי לא ירעד, מי לא יפחד, מי לא תסמנה שערות ראשו, אפלו אם יהיה נקי מן החטא לגמרי, מכל שבן מי שפגם איזה פגם כל שהוא בכל ימי חייו, מכל שבן מלא חטא ועון ופשע, חוס וחמול עלי, חוס וחמול על נפשי ורוחי ונשמת, חוס וחמול על גופי המגשם הרחוק מקדשתך בתכלית הרחוק וההרחקה, הפגום בכמה מיני פגמים, המקלקל בכמה מיני קלקולים.

רבוננו של עולם, עתה הודעת לנו על ידי הרב הצדיק הקדוש והנורא, הרב רבי לוי יצחק מברדיטשוב וכותו וגו' עלינו: "שבשמיניע כל גברי בלילה אפלו דגים שבגם רועדים! וכמה צריכים לרעד אם לא רועדים אז". ואתה ציטערן אז מען ציטערט נישט". (בשמיניע כל גברי בלילה אפלו דגים שבגם רועדים! וכמה צריכים לרעד אם לא רועדים אז). ואתה גלית לנו על ידי ראש חסידך, רבינו הקדוש והנורא: "שחנכה זה בחינת יום הכפורים ואז מתקנים הפסוק: "סלח נא לעון העם הזה כגדל ח' סדרה ו' באשר נ' שאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה". ועכשיו בימי החנכה האלה אתה מוכן לכפר לנו על כל חטאתינו, ולסלח לנו על כל עוונותינו, ולכפר לנו על כל פשעינו, אם נקבל את שמונת הימים האלה באימה וביראה ובשמחה דקדשה בראוי. ובעת, מרב עונותינו שרבו, כמה אנו רחוקים מכל הרגשה בגדלת הימים האלה ובקדשם, ואין אנו חשים ואין אנו רועדים מאימת שמונת הימים הללו הנמשכים משמונת ימי הבינה, מהאור הגנוז, הנמשך מעתיקא קדישא, מרוחו של משיח, מניקבא דפרדשקא. אך "ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר יקום", בזכש כל בעסים לכל אף להשים, ובנו לשרתך במוזא ביראה ובושה, בחיל ומוזא נמליכה עלינו, "יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות, סמר מפחדך בשרי וממשפטך יראתי, מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין במוה, אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו, על בן מפניו אפחל אתבונן ואפחד ממנו".

רבוננו של עולם, אל גדול ונורא, קדוש אתה ונורא שמה, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק, ועל כל השרפים והאופנים וחיות הקדש, ועל כל העולמות עליונים ותחתונים, על כל דרי מעלה ודרי מטה, בלם ירעדון ויפחדון מאימת שמה. חוס וחמול עלי בחמלתך הגדולה, ותשפיע ותמשיך עלי יראתך הקדושה, שאזכה להתנור ולפחד ולרעד ממה תמיד באמת, בפחד וברעד נמליכה עלינו, ונזכה להרגיש יראתך הקדושה בכל רמ"ח אברינו ושם"ה גידנו, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא עוד שום חטא ועון בכל לא בשוגג ולא במזיד מעתה ועד עולם, ויראת יי תהיה חופפת עלינו תמיד להוסיף בכל יום ובכל עת ובכל שעה תוספות קדשה ותיורה, ונזכה להרחיב ולהגדיל את כל ימינו בכל פעם יותר ויותר בתוספת קדשה בכל יום ובכל עת ובכל שעה, עד שנוזכה לאריכות ימים ושנים דקדשה באמת בראויה הטוב.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הצדיק מבקש הלואה - והוא יודע בדיוק שיש לו הסכום הזה

ג' אלפים-י"ד) סיפר אברך יקר מאנשי הצדיק לפני שבע שנים נכנס למורינו הרב שליט"א לקבלת קהל והנה הרב שליט"א אומר לו תן לי הלואה עשר אלף ש"ח - והאברך הנ"ל בדיוק היה לו בכיס עשר אלף ש"ח שקיבל מגמ"ח והוא ראה שהצדיק יודע בדיוק כמה כסף יש לו והאברך אע"פ שהיה זקוק לכסף הזה התחזק ונתן את הכסף לרב שליט"א והרב שליט"א אמר לגבאי ר' נתן בזנסון הי"ו שיכתוב שטר ויחתום.

ההלואה נהפכת לפדיון - והישועה העצומה שזכה לבן זכר

ג' אלפים-ט"ו) והמשך הסיפור הוא שהאברך הנ"ל התחזק עם חברים נאמנים שזה לא ראוי לתת הלוואות לצדיק - לצדיק נותנים פדיונות ואכן הלך שוב למורינו הרב שליט"א ואמר שהוא רוצה לתת את הכסף לפדיון והרב לא צריך להחזיר לו - והרב שליט"א אמר לגבאי שיקרע את השטר, והישועה העצומה שזכה - כי האברך הנ"ל כבר היה כמה שנים מהתחתונה ועדיין אין לו בנים ותיכף אחרי סיפור זה זכה להפקד בדבר ישועה ורחמים וכעבור שנה נולד לו בן למז"ט - לאויט"א.

תגיע כל יום ואני אתן לך את הכסף מה שנותנים לי לפדיונות

ג' אלפים-ט"ז) סיפר אברך שהיה לו עשרים אלף ש"ח חובות - ונגש להרב שליט"א וביקש ברכה וזה היה בתקופה שהצדיק התפלל תפילת שחרית עם הציבור והרב שליט"א אמר לו תגיע כל יום בשחרית ואתן לך 400 ש"ח כל יום מהפדיונות שנותנים לי ואחרי כמאתיים יום תשלם את כל החובות, אבל האברך הנ"ל לא רצה לקבל כסף מהצדיק, לצדיק נותנים ולא לוקחים - והוא נמנע מזה אבל השי"ת הראה לו נסים ונפלאות ופתאום התחיל החובות לרדת ואחרי תקופה זכה לשלם כל החובות - וראה איך שהצדיק ממשיך לו ישועות.

הצה"ק ר' אהרן צבי רומפלער זצוק"ל - רב דק"ק תחילות ישראל (ליום היארצייט כ"ז מרחשון)
הידידות העצומה שהיה בינו לבין מורינו הרב שליט"א

ג' אלפים-י"ז) כבר פורסם כמה פעמים האהבה והחביבות שהיה לו למורינו הרב שליט"א והוא זכה להיות הראשון שיצא בגלוי להגן על כבודו של הצדיק - ופירסם מכתב מחאה על הרדיפה שרודפים את הצדיק וביאר באריכות כדרכו בקודש כל הענין איך שהצדיקים הנוראים עבודתם הנוראה לחפש בזיונות עבור כפרת עם ישראל - והוא זועק מנהמת לבו הטהורה על החילול ה' הנורא ברדיפת צדיק קדוש וטהור, אשרי לו שזכה להמתיק הדינים ע"י מחאתו הזו.

כמה דיבורים שנשמעו ממנו בגדולת קדושת מורינו הרב שליט"א

ג' אלפים-ח"י) א. מורינו הרב שליט"א הוא הקובע בשמים בדיני נפשות (מפי תלמידו הרה"ח ר' אהרן ברקוביץ הי"ו).

ב. לא טעם טעם חטא מימיו (מפי הרה"ח ר' א. ב. ששמע מתלמידו).

ג. הוא האורים ותומים שבדור (מפי היהודי שאמר לו זאת).

ד. לפני הסתלקותו אמר הזכות היחידי שיש לי לעולם האמת הוא שלא חלקתי על הצדיק הקדוש ר' אליעזר ברלנד שליט"א.

ה. הוא התפאר שזכה להציל כמה וכמה מצדיקי הדור מלחלוק על הרב שליט"א.

הכלב רץ אחרי הרב שליט"א בנביחות רמות

ג' אלפים-י"ט) סיפר אחד מתלמידי הרב שליט"א לפני כחמש עשרה שנה הלכתי עם הרב שליט"א בחזור לבד מבית הכנסת בעידו הנביא, לפתע הגיח מאחד הסמטאות כלב שחור ענק ורץ לכיוון הרב שליט"א בנביחות גדולות ורמות, הוא מתקרב עד אלינו ולא מפסיק לנבוח, אני נדחקתי לכיוונו של הרב כבן הנאחו בסינר אימו, אני רואה שהרב שליט"א נהפך להיות כמו אש להבה ומסתכל למעלה לא לכיוון של הכלב ואמר לו את המילים המצמררות הבאות: מה אני יעשה שדיברת כל כך הרבה לשון הרע, הפכו אותך לכלב, המשכנו ללכת והכלב המשיך לנבוח עד שהתרחק, ואז הבנתי שזו היתה נשמה שביקשה מהרב שליט"א תיקון, והרב אמר לה שזה בעוון לשון הרע. מסתבר

שאחר כך הרב פעל לתיקון שלו בדרכים אחרות, אבל לעצמינו נלמד כמה עלינו להתרחק ולהזהר בדיבור לשון הרע (הועתק מספר פלא עליון ח"ז עמוד 223).

הסיפור הנורא שהיה לפני הסתלקותו של הצה"ח ר' שמעון שפירא זצוק"ל

ג' אלפים-ך') הצה"ח הנ"ל כל חייו היה שרשרת של עבודת השי"ת בתמימות ובאמונה פשוטה - כל לילה היה מקונן על גלות השכינה בחצות לילה בבכיות נוראות. וכולו היה חסד ורחמים ובפרט על ציבור בעלי התשובה שהתקרבו לברסלב והיה מקרבם ומחבבם והכניס אורחים לביתו במסירות נפלאה, ובמסתרים תבכה נפשו על כל פגם באחדות ושלוש ובפרט בין חסידי ברסלב והדבר הזה שהחתימו אותו בכפיה על צדיק דורינו שליט"א לא מצא מנוח לנפשו - ואין ספק שזה מה שהכריע את בריאותו.

המכתב שכתב למורינו הרב שליט"א כמה ימים לפני הסתלקותו

ג' אלפים-כ"א) ואכן כמה ימים לפני הסתלקותו שלח מכתב למורינו הרב שליט"א ומבקש סליחה ומבקש ממורינו הרב שליט"א שיתפלל עבורו והוא גם יתפלל עבור הרב שליט"א. (עיין לעיל עמוד 2 צילום המכתב).

הוא מבקש לקרוא את הגאון ר' משה ברנסדורפר שליט"א - והסיפור שר' משה מספר

ג' אלפים-כ"ב) והנה סמוך להסתלקותו ביקש מבני ביתו שיקראו להגאון הנ"ל והודרו לקרוא אלו אבל הוא היה אז בחו"ל ועד שהתקשרו אליו עלתה נשמתו הטהורה לשמים - וב"ב הצטערו מאוד שלא הספיקו למלאות בקשתו האחרונה - אבל ר' משה שליט"א אמר שהוא יודע מה הוא מתכוין כי לא היה לו שום קשר בחייו חוץ מפעם יחידה שאמר לו שהחתימו אותו נגד מורינו הרב שליט"א - וזה היה בכפיה שלא ברצונו ונהרי דמעות הוא שופך על זה והוא רוצה לפרסם שהחתימה שלו היתה בכפיה ואין לזה שום תוקף אבל הוא חושש שזה יגביר את המחלוקת - ור' משה ביקש שיניחו את הטלפון לאזנו - ור' משה אמר לו שיעשה כל מה שביכולתו לפרסם ותנוח בשלום על משכבך.

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומורינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א
בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

"העבר עיני מראות שוא"

החינוך הטהור - שמירת העינים

לזכרו של הצה"ח רבי שמעון שפירא זצוק"ל

הצדיק ר' שמעון היה דוגמא של שמירת עינים במס"נ שקיבל זאת מאביו הצה"ק השרף ר'

ר שמעון שפירא
זצוק"ל בדרך אביו

שמואל זי"ע ועכ"א, ושניהם זכו לעבור את העולם השפל הזה בלי להסתכל על הבל חבלי עוה"ז ושקרי ודמיונותיו, ר' שמעון כמו אביו הקדוש כמעט לא יצא מהבית ומביהמ"ד כל ימי חייהם, הם לא ידעו אפילו איפה זה כבר השבת גאולה, ואולי אפילו הרחובות

ר שמואל שפירא זצוק"ל

במא"ש לא הכירו, אשרי חלקם של צדיקים קדושים אלו, וזה החינוך אנו צריכים לחנך צאצאינו כזה ראה וקדש העוה"ז לא שזה אפילו הסתכלות אחת.

יש לציין שמורינו הרב שליט"א אמר שכל מה שפתח את הישיבה הק' "שובו בנים" כדי לחנך דור שיהיו כמו רבי שמואל שפירא זצוק"ל.

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'